

ĐỨC BÀ LÀ NIỀM TIN TƯỢNG CỦA CON

Ơn gọi tu trì là món quà, là hồng ân trọng đại THIÊN CHÚA ban cho con người. Hơn thế nữa, Đức Nữ Trinh Rất Thánh MARIA - Đấng Trung Gian Ơn Thánh - luôn hướng dẫn và chuẩn bị tâm lòng con người biết đón nhận hồng ân cao cả. Chính Đức Mẹ MARIA - Hiền Mẫu Thiên Quốc - giúp con người biết đáp lại lời mời gọi sủng ái của Đức Chúa GIÊSU KITÔ và sẵn sàng bước theo chân Ngài trên con đường hoàn thiện của Tình Yêu cao cả. Sau đây là chứng từ ơn gọi của một nữ tu người Ý.

Trước khi con sinh ra, các bác sĩ đề nghị Má con phá thai. Nếu Má con không nghe theo tiếng gọi của tình mẫu tử nhiệm mầu mà lại làm theo lời khuyên của các bác sĩ, thì giờ đây, có lẽ trái đất mất đi một bóng người tận hiến cho THIÊN CHÚA!

Ngay sau khi con chào đời, Ba Má dâng hiến con cho Đức Bà Mân Côi Pompei nơi Đền Thánh ở miền Nam nước Ý. Kể từ ngày ấy, bàn tay từ mẫu chở che của Đức Mẹ MARIA không bao giờ bỏ rơi con. Lúc nhỏ, con thường theo Ba Má đến nhà thờ, mặc dầu con không hiểu tầm quan trọng của việc làm ấy. Con thật lòng tri ân Ba Má - mặc dầu bị con quấy phá - vẫn luôn mang con theo mỗi khi đi nhà thờ, và nhờ thế mà từ từ con học biết và mến yêu Đức Mẹ MARIA. Nhờ biết Đức Mẹ và kính mến Đức Mẹ mà con không cảm thấy buồn chán mỗi khi đi nhà thờ và đọc kinh Mân Côi.

Con nhớ đã học được rất nhiều bài hát về Đức Mẹ, trong số đó con thích nhất bài "Andrò a vederLa un dì - Con sẽ đi gặp Đức Mẹ một ngày kia" với phiên khúc lặp đi lặp lại "al ciel, al ciel, al ciel .. trên trời, trên trời, trên trời .." Vừa hát con vừa mơ tưởng Thiên Đàng và nghĩ rằng, chắc phải đẹp lắm khi được ở cùng Đức Mẹ MARIA, Hiền Mẫu dấu ái Thiên Quốc!

Chính trong tuổi thơ vàng ngọc ấy mà con bắt đầu nhận ra tiếng gọi thần linh. Nhưng con không biết đó là tiếng gọi gì và thường tự hỏi "có ơn kêu gọi" nghĩa là gì?

Thế rồi - lớn lên theo dòng thời gian - con quên bẵng tiếng gọi THIÊN CHÚA, mặc dầu con không bao giờ bỏ rơi việc thường xuyên lãnh nhận các Bí Tích. Được thế là nhờ Ba Má con luôn nhắc nhở, đặc biệt là Má con. Con cũng tận hiến cho Đức Mẹ MARIA Vô Nhiễm và luôn mang trong mình Ảnh Vải Phép Lạ hay còn gọi là Ảnh Đức Mẹ Ban Ơn.. Thỉnh thoảng con lần hạt Mân Côi đặc biệt trong tháng Năm, Tháng Hoa dâng kính Đức Mẹ.

Năm lên 16 tuổi, con theo Má con đi hành hương Lộ-Đức. Nơi đây, lòng kính mến Đức Mẹ được dịp gia tăng và con sốt sắng hứa với Đức Mẹ là con sẽ lần hạt Mân Côi thường xuyên hơn.

Thế nhưng năm sau đó xảy ra một biến cố đau thương nơi trường học và con đại dốt nghĩ rằng chính Ảnh Vảy Phép Lạ mang đến cho con sự xui-xẻo này, nên cởi Ảnh Vảy khỏi cổ. Nhưng cũng từ ngày ấy con mất sự bình an, không còn cảm thấy niềm vui và mỗi ngày một âu sầu buồn bã hơn.

Cùng thời gian này con bắt đầu nghe - tự bên trong - một tiếng nói vừa dịu dàng vừa mãnh liệt kêu mời con bước theo Đức Chúa GIÊSU KITÔ và từ bỏ TẤT CẢ. Nhưng con khóc ròng và van xin Đức Chúa GIÊSU đừng gọi con! Cứ thế thời gian tuần tự trôi qua trong vòng một năm trời. Cho đến khi con bước vào tuổi 18 với một nội tâm dần-co thao-thức mãi. Bỗng một hôm con có dịp nói chuyện với một Linh Mục. Sau khi lắng nghe con giải bày mọi ưu tư đần vật, ngài khuyên con:

- Con hãy hỏi Đức Chúa GIÊSU xem Ngài muốn gì nơi con. Có thể, con mới hài lòng và cảm thấy hạnh phúc.

Con liền xin xưng tội chung. Sau khi nhận ơn xá giải, con cảm thấy như trút được gánh nặng từ bao lâu nay vẫn đè bẹp con. Con bắt đầu mang lại Ảnh Vảy Phép Lạ và tha thiết van xin Đức

Chúa GIÊSU tỏ cho con biết Ngài muốn con làm gì.

Hai ba tháng sau đó con theo Cha Mẹ đi hành hương đền thánh Đức Bà Chỉ Bảo Đàng Lành ở Avellino (Trung Nam Ý). Nơi đây lần đầu tiên con trông thấy các nữ tu mặc áo dòng màu xanh xám nhẹ với cử điệu thật nhã nhặn đơn sơ khiêm tốn. Con cảm thấy như bị thu hút và bỗng nảy sinh niềm ao ước làm một cuộc tĩnh tâm nơi Cộng Đoàn Các Chị. Con tuyệt đối không nói với ai về ước nguyện thầm kín của mình. Con chỉ xin Đức Mẹ tỏ cho con biết đâu là hướng phải đi, bằng cách mở cho con một con đường.

Ngay lúc ấy con đến nói chuyện với một Linh Mục con gặp trong đền thánh. Sau một hồi chuyện vãn, Cha bất ngờ mời con làm một cuộc tĩnh tâm nơi Cộng Đoàn Nữ Phan-Sinh Đức Mẹ Vô Nhiễm. Con ngạc nhiên thấy vị Linh Mục đoán đúng tư tưởng cùng ước nguyện của con. Con tin rằng chính Đức Mẹ MARIA hằng theo sát con đã tỏ lộ cho vị Linh Mục biết. Con thi hành ngay lời khuyên của vị Linh Mục.

Cuộc tĩnh tâm vài ngày nơi Cộng Đoàn Nữ Phan-Sinh đã thay đổi tâm tình và nếp sống của con. Con bắt đầu nhận ra tầm quan trọng của việc phải có Cha Linh Hướng. Chính ngài sẽ giúp con chọn đúng một hướng đi cho cuộc đời. Từ đó Đức Mẹ MARIA cầm tay dẫn con đi và gợi ý cho con biết điều phải làm, qua trung gian vị Linh Mục mà con xin ngài làm Linh Hướng. Một năm sau, con chính thức gia nhập Hội Dòng Nữ Phan-Sinh Đức Mẹ Vô Nhiễm.

Từ nay con hiểu rõ: "Chỉ duy nhất Đức Chúa GIÊSU KITÔ mới có thể ban cho con Niềm Vui đích thực". Đó là Niềm Vui vĩnh cửu đến từ THIÊN CHÚA, chứ không phải niềm vui tạm bợ chóng qua ở thế gian này.

Để kết thúc chứng từ về ơn gọi, con ước ao nói lớn tiếng cho mọi người nghe rằng: "Mời bạn đến và xem!" Nguyễn xin Đức Trinh Nữ Rất Thánh MARIA là Tôn Sư dẫn dắt bạn trong mọi chọn lựa quan trọng của cuộc đời bạn.

... "Hãy lắng tai nghe tiếng của tôi, hãy để tâm nghe lời tôi nói. Phải chăng người cày ruộng ngày nào cũng cày để mà gieo, cứ cuốc sâu bừa kỹ ruộng của mình? Một khi đã san bằng thửa đất, lại không gieo tảo vĩ, không rắc thì là hay sao? Rồi trồng miến trồng kê, trồng lúa mạch một phần, và lúa mì nâu ở ven bờ ruộng. Anh đã quen với lề lối ấy, chính THIÊN CHÚA của anh dạy bảo anh. Không ai chà tảo vĩ bằng trục lăn, cũng chẳng dùng bánh xe cán thì là, nhưng lấy gậy đập tảo vĩ, lấy đòn xốc đập thì là. Xay lúa thì không xay hoài cho nát bấy; cho bánh xe cán lúa là để trấu bong ra, chứ không phải là để nghiền nát. Những điều này cũng là do Đức Chúa các đạo binh. Kế hoạch sao nhiệm màu, sự khôn ngoan thật là cao cả!" (Sách Tiên Tri Isaia 28,23-29).

("Il Settimanale di Padre Pio", 21 Ottobre 2007, n.41, Anno VI, trang 22-23)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt